

"Du , mày xem thị ng t thị ng nào dám đ i mĩ c a tao"

Khi đi c t mi n B c, tôi là đ i đ i tr thị ng đ i đ i 4 - ti u đoàn 52, sau đ c đ i v đ i đ i t thị ng hành dinh s đoàn 32. S đoàn này sau đ i thành s đoàn 4 dã chi n, sau l i đ i tên là s đoàn 7 B binh.

Ngày m i t B c vào, đ n v đ ng t i Qu ng Ngãi, ch a có chi n tr n gì, binh sĩ ch lo s a sang doanh tr i, lau chùi vũ khí và h c t p qua loa ngày m y gi , nên vui v l m. H n n a, giá sinh ho t đ đây quá r , 1 đ ng 3 qu tr ng, 4 hay 5 đ ng m t con gà nên anh em ai cũng th a ti n.

Khi y, t thị ng tham m u tr thị ng là trung t thị ng Nguy n Văn Hinh. Ông này ngh ch v i th t thị ng Ngô Đình Di m. T l nh s đoàn 32 là trung tá Nguy n H u Có, cùng phe v i trung t thị ng Hinh. Binh sĩ hoang mang vô cùng, vì ngày nào cũng nghe đài phát thanh Quân đ i ch trích th t thị ng. Nh thị ng binh sĩ ngoài B c vô, 90% là công giáo và ai cũng thị ng h th t thị ng Di m, vì gia đình h đ c Ph t thị ng y di c giúp đ . Nhi u bu i h c t p, anh em đ u th c m c v tình tr thị ng này.

Tôi bao giờ cũng khuyên anh em bình tĩnh và ca thơ ng thơ ng, nên đừng c anh em có c m tình. Anh em thu c đ i đ i thơ ng hành dinh s đoàn, ngay b t l nh mà trung tá Có là t l nh s đoàn, và thi u tá Nguy n Vĩnh Nghi là tham m u tr thơ ng. Trung tá Có thơ ng v ng m t s đoàn nên thi u tá Nghi luôn luôn b t l nh. Ông là ng i r t k lu t và t t , ch c ông bi t là khi h c t p anh em đ u có thi n c m và kính tr thơ ng, nh ng ông không có thái đ g i, và v n quý m n chúng tôi.

Binh sĩ vào ngày Ch Nh t đi xem l ng i đ y nhà th , và r t có tr t t , nên đ c cha x hài lòng l m. M i l n đ n thăm cha x , ông đ u khen ng i binh sĩ h t l i, và nhi u l n m i tôi ăn c m. Trong câu chuy n, ông ca ng i th thơ ng Di m và ông tin r ng mi n Nam sau này s đ c đ c l p, t do và ph n th nh.

Ông h i tôi nghĩ gì v th thơ ng, tôi cũng tr l i là tôi ng h th thơ ng h t mình, và r t m ng đ c di c vào đây, c h nhà tôi đ u di c và đ c giúp đ đ đ nh c yên n. Ông k cho tôi nghe v s kh s c a dân chúng đ đây đ i th i c ng s n nh th nào, nh t là nh ng ng i Công giáo: nhà th v ng l ng và b canh ch ng ch t ch , cha không đ c đi đâu, vì b theo dõi sát.

Th y tôi ng h th T thơ ng, ông m ng l m. Nhi u l n đi Hu , ông đ u r tôi đi theo. Ý ông mu n đ a tôi vào thăm ông Ngô Đình C n mà ông thơ ng g i là c u C n. Tôi ng c nhiên h i ông, sao g i là c u, vì ông C n đã nhi u tu i . Ông nói ngoài này, các con quan khi còn nh đ c ng i ta g i là c u. Ông C n vì ch a có v , ng i ta c quen g i là c u.

Tôi h a v i ông là s đi đ n thăm ông C n sau. Khi đ Hu v , ông nói là ông có thăm c u C n, k cho c u nghe v tôi, và c u thích l m. C u nói v i cha là C u mu n g p các sĩ quan và h sĩ quan tr . Theo c u, các sĩ quan cao c p đ u có liên h v i Tây nhi u, và h u h t đ u ng h thơ ng Hinh. C u nói n u tôi ch a v Hu đ c, thì s cho ng i liên l c v i tôi.

Qu nhiên đ m t tu n sau, thi u tá Nguy n Văn Châu (sau lên trung tá, giám đ c nha chi n tranh tâm lý) vào thăm tôi, mang cho tôi nhi u tài li u nói v thân th và s nghi p c a th thơ ng Di m, k c nh ng tin v trung thơ ng Hinh ch ng đ i th thơ ng nh th nào, và c các giáo phái n a.

Tôi quay ronéo các tài li u này, cho ph bi n, không nh ng đ n v tôi, mà cho c các đ n v b n Qu ng Ngãi n a. Anh Châu vui m ng l m, t đó g i tài li u đ u cho tôi ph bi n.

Mät hôm vào kho&#ng 10 gi&# , mät anh trung sĩ &# ban mät m&# Truy&#n tin đ&#n cho tôi hay, có mät công đ&#n mät c&#a trung tá Có &# Hu&# g&#i v&#. N&#i dung nh&# sau:
Th&# t&#ng s&# đ&#n thăm Qu&#ng Ngãi ngày g&#n đ&#y chu&#n b&# s&#n sàng đ&#i l&#nh

Tôi hoang mang vô cùng, t&#i sao công đ&#n không nói rõ là chu&#n b&# đ&#n th&# t&#ng, hay ph&#n đ&#i Tth&# t&#ng. Tôi li&#n cho mät h&# sĩ quan thân tín, ngay đ&#m đó v&# Hu&# báo cho anh Châu hay. &# Hu&# , anh Châu cũng đ&#c tin là đ&#i tá Tr&#ng Văn X&#ng, t&# l&#nh Qu&#n khu II, cũng là ng&#&#i c&#a trung t&#ng Hinh, có mät phiên h&#p v&#i trung tá Có và m&#y sĩ quan cao c&#p, đ&# l&#i đ&#ng khi th&# t&#ng đ&#n Qu&#ng Ngãi, thì ch&#t v&#n và ph&#n đ&#i.

Th&# là th&# t&#ng đ&#c đ&# ngh&# h&#y b&# chuy&#n đi thăm Qu&#ng Ngãi. Ch&# đi thăm Qui Nh&#n, r&#i v&# Sài Gòn.

Sau đó ít lâu, trung t&#ng Hinh, t&#ng tham m&#u tr&#ng đ&#c thay th&# b&#i thi&#u t&#ng Lê Văn T . Trung tá Có cũng r&#i s&# đoàn đ&# đ&#i tá Đ&#ng Quý Phan thay th&# , và trung tá Hoàng Văn L&#c làm tham m&#u tr&#ng, đ&# lo ti&#p thu ph&#n còn l&#i c&#a t&#nh Qu&#ng Ngãi v&# phía Nam giáp đ&#n Qui Nh&#n. B&# t&# l&#nh s&# đoàn ti&#n ph&#ng ra đ&#ng t&#i sông V&# , và h&#u c&# v&#n đ&#ng t&#i th&# xã Qu&#ng Ngãi. Tôi là ch&# huy tr&#ng h&#u c&# s&# đoàn.

Đài Qu&#n đ&#i cũng ch&#m đ&#t vi&#c đ&# kích th&# t&#ng. Anh em binh sĩ vô cùng m&#ng r&# , càng &#ng h&# th&# t&#ng h&#n. Khi th&# t&#ng g&#p khó khăn v&#i quân Bình Xuyên, tôi và trung úy Tr&#n Văn Minh bàn nhau trình v&#i t&# l&#nh s&# đoàn đánh đ&#n &#ng h&# th&# t&#ng. Anh Minh và tôi lên g&#p đ&#i tá Phan kho&#ng 9 gi&# t&#i &# b&# t&# l&#nh ti&#n ph&#ng, t&#i xe ng&# c&#a ông (ngày &#y b&# t&# l&#nh làm vi&#c và ng&# ngay t&#i l&#u, riêng t&# l&#nh ng&# trên xe đ&#c c&#i bi&#n thành phòng ng&#). Chúng tôi trình ý ki&#n, đ&#c ông ch&#p thu&#n ngay, và b&#o: thì hai trung úy th&#o ngay công đ&#n h&# tôi. Tôi nh&# đ&#i ý công đ&#n nh&# sau:

Toàn th&# quân nhân thu&# c s&# đoàn 32 r&#t b&#t m&#n v&# hành đ&#ng gây h&#n c&#a quân Bình Xuyên, kính xin thi&#u t&#ng t&#ng tham m&#u tr&#ng ch&#p thu&#n cho s&# đoàn 32 v&# đ&#p lơ&#n Bình Xuyên. Toàn th&# sĩ quan, h&# sĩ quan và binh sĩ S&# đoàn 32 nguy&#n h&#t lòng trung thành v&#i th&# t&#ng Ngô Đ&#nh Đ&#m

Công đ&#n đ&#c g&#i v&# b&# t&#ng tham m&#u ngay đ&#m &#y, ngày hôm sau đ&#c đ&#c trên đài phát thanh.

Thưa ông Thọ, tôi rất tham mưu trong đánh địch khen sự đoàn và nói chuyện rất hài lòng. Sau đó, sự đoàn 31 của địa tá Tôn Thất Đình, và các tiểu khu quân khu II đi theo sự đoàn 32 đánh địch và ông hăng hái. Anh Minh và tôi được địa tá tôn trọng sự đoàn gọi lên khen và cảm ơn.

Sau khi tiếp thu xong, Sự đoàn tôi được đổi tên là sự đoàn 4 và địa tá Tôn Thất Xuân làm tiểu đoàn trưởng, thay thế địa tá Đoàn Quý Phan và coi Quân trú Sàigòn. Bộ tiểu đoàn được di chuyển về Biên Hòa, đóng tại nhà Dù. Bộ chỉ huy trung đoàn 10 và 11 đóng tại Tam Hiệp, trung đoàn 12 đóng tại Bà Rịa.

Trước khi di chuyển vào Nam, bộ tiểu đoàn 4 đóng tại Đà Nẵng cùng mớ y tá, đồ đạc và địa tá. Trong thời gian này, vì chúng tôi nhận nhiệm vụ nên những người trước thuộc Bộ Tiểu Đoàn, nhất là Địa tá Công binh, giúp dân chúng địa phương làm công. Binh sĩ rất có kỷ luật nên được dân chúng quý mến.

Có một sĩ Nguyễn Mạnh Hùng, là địa tá viên văn phòng, một hôm xin tôi lãnh tiểu đoàn trưởng, để có tiền gọi cho em tôi đi cùng Bộ vào căn tin mua đồ ăn và sách vở. Tôi xui anh Sao không viết thư xin tiểu đoàn Thọ xem, có khả năng hoàn thành, thì xem ông có thể giúp anh em không. Tôi là tôi giúp anh ta theo một thư xin đổi tên sĩ Hùng. Được 3 tuần sau, sự đoàn nhận được một công việc gọi sĩ Hùng lên trình địa tá tiểu đoàn Quân khu. Anh em trong đơn vị ai cũng ngạc nhiên, riêng tôi và Hùng biết là tôi có kết quả.

Sĩ Hùng được địa tá tiểu đoàn trao tặng quà của tiểu đoàn tham mưu trong, gồm 2 cuốn tiểu thuyết, một chiếc máy Pilot và nhiều đồ vật. Sau đó địa tá còn cho tiểu đoàn thêm 15 ngày phép để về thăm em.

Tôi đó, anh em ai cũng thích thú về cách của tôi tận tâm tham mưu trong Quân lực Việt Nam Cộng Hòa. Được biết tại Đà Nẵng, tôi được đề cử ra một phong trào Cách mạng quần chúng, có ông cố vấn Ngô Đình Cẩn tham dự. Ông mặc áo dài đen, đeo đai khăn đóng, cách rất khiêm tốn khi được gọi đi thi.

Sau buổi ra mắt là về khách thể Văn Học, nói về tâm trạng của Hội Quý Ly tại sao phải đổi ngày

Thư ngỏ của ông Lê Văn T

Tác Giả: Nguyễn Hữu Du

Thứ Năm, 01 Tháng 9 Năm 2011 10:56

trở về quê nhà Trảng. Tôi nhớ trong vụ käch có câu thơ do Hä Quý Ly nói: Vua không ra vua mà quan chức ra quan, nên ta buồn lòng phải hô phải ơ. Lúc đó ông Ngô Đình Diäm còn làm thủ trưởng và ông Bäo Đäi làm quäc trưởng. Sau vào Nam có cuộc bä phiêu lưu trở về Bäo Đäi, tôi nhớ nhớ về vụ käch Vä Hä đã đäng xem khi ở Đà Nẵng.

Ngày ở ngoài trung, tôi đäng gặp ông Cän Nhiäu ở. Ông tiếp tôi rất ân cần và thân mật, ông coi tôi là cán bộ nông công tác của ông và thäng gäi tôi là chú.

Khi chào ông về vào Nam ông còn mời tôi và anh em uống bia và dặn tôi cần gì ở ông cần liên lạc với ông. Đäng biết ông tiếp tôi và anh em ở nhà khách, nhà gặp gặp tranh có bữa trà ngäng rất säi.

Sau này, khi tôi đã về quê trở về, năm 1963 đi thăm anh em ra chúc tết, ông vẫn tiếp tôi ở ngôi nhà säi säi đó. Có một chi tiết khi tôi cảm thấy, đäng bäy qua thái độ ân cần ông dành cho tôi. Tết năm ấy, tôi đem một bó hoa vào chúc tết. Khi tôi đến phòng đi, có thiäu trưởng Lê Văn Nghiêm, thiäu quân khu I và ông đi bộ chính phủ miền trung đã đi tiếp tiếp đó. Đäng về sĩ quan tùy viên của ông mời vào tiếp, tôi về nói: anh mời thiäu trưởng và ông đi bộ vào tiếp. Anh sĩ quan tùy viên lúng túng thưa, tôi có trình nghị sự của ủy ban thiäu tá. Tôi không chờ, nghị sự trưởng Nghiêm báo: Duä vào tiếp đi, chờ ông cần gặp tôi để dặn công việc, về với tôi cần vào.

Gặp ông tôi mừng lắm. Ông trách sao lâu quá tôi không ra thăm ông. Ông vẫn nhớ truyän ngày tôi ở Quảng Ngãi đã hỗ trợ giúp ông và vẫn gọi tôi là chú. Mẹ tôi buồn đau bởi một cánh tay, có ngäng mách nói đäng cao hơn công tác mà uống thuốc nào cũng đä. Biết ông có cao tiết cho cần dùng, tôi nhớ xin và ông gọi ngay cho 5 lít, mẹ tôi uống có hơn 2 lít đã khäi. Tôi thấy ông đi về cán bộ của ông thật chân tình nên ai gặp cũng quý mến, trái hẳn với nghị sự trưởng nói ông hách dịch quan liêu.

Sau đäng chánh, ngäng ta gọi ông là Út Träu vì ông hay ăn träu. Nghị sự ông không phải là con út, ông Ngô Đình Luyện mới là con út.

Khi đóng trại nhà Dù Biên Hòa, ngay công nhân quäc 1, vào một buổi sáng Chänh, tôi về ăn sáng xong thì thấy ngoài đäng canh nhän nhäo, ồn ào. Tôi về chỉ ra xem, thấy đäng trưởng trưởng Tham mưu trưởng đang nói chuyện với đäng tá trưởng quân sự đoàn binh đäng tin đäng canh, và

Thò ng tò ng Lê Văn T

Tác Giả: Nguy n h u Du

Thứ Năm, 01 Tháng 9 Năm 2011 10:56

binh sĩ đang h i h đ ng súng đ s p hàng chào. Tôi chào đ i tò ng, và đ ng c nh khi ông đang nói chuy n v i đ i tá T l nh.

- X ng h , đ i tò ng T đây. Sao mà không đ y b o lính c a mà v y cà? Tao đi qua đây bao nhiêu l n mà lính gác g p tao cũng không chào n a.

Không bi t đ i tá X ng bên kia đ u đây tr l i ra sao, ch nghe ông nói:

- Thôi đ c, k t i ph i đ y t i nó.

Nói r i ông gác máy, quay l i nhìn tôi:

- Đ i úy tên gì ?

- D th a đ i tò ng, tôi là đ i úy Du , ch huy t ng hành dinh s đoàn 4.

- Tao đi qua đây nhi u l n mà lính gác th y tao ch ng bao gi chào c .

- D th a đ i tò ng, anh em m i đ i t mi n Trung vào nên ít ng i nh n ra đ i tò ng. Xin đ i tò ng tha l i. Tôi s nh c anh em ph i chào kính trong nh ng bu i h c t p.

Th là ông c i vui v ngay và b o:

- Thôi đ c, ph i đ y t i nó, r i ông h i l i tôi V y ch hôm nay Ch nh t anh không đi ch i à ?

- D t t là sĩ quan tr c c a s đoàn.

Khi ông v , lính canh đã s n dần chào, ông vui v lên xe. Vì ông có đ n đi n cà phê Long Khánh nên ngày ngh hay lên thăm. Ông th thơ ng đi xe s n t , m c áo kaki và qu n tr n, đ i chapeau de Brousse nên anh em không bi t là đ i t thơ ng.

Sau t t vào đ i m canh, anh em s b la nên phân tr n là ngay khi ông vào đ i m canh, anh em cũng không bi t ông là ai.

Ông h i th thơ ng nào là đ i m tr thơ ng trung sĩ đ i m tr thơ ng tr i T t đây, ông là ai? G i đây cho t t nói chuy n v i th thơ ng X thơ ng coi, t t là đ i t thơ ng tham m u tr thơ ng đây.

Đ i m tr thơ ng ho ng h n, hô vào hàng ph c lính canh đ ng d y nghiêm trang. Ông c m đ i n tho i và cũng b o t thơ ng đài - G i cho t t nói chuy n v i th thơ ng X thơ ng coi. T thơ ng đài sau báo cáo v i t t, t thơ ng ai đ ùa nên la Thôi đ ng đ n cha n i, đ ng đ n ông th t s thơ ng là ăn c đó (anh em v n đ ùa g i đ i tá Tôn Th t X thơ ng là ông Th t S thơ ng). Ông cũng ph c i, và b o T t mà đ ùa à, g i ngay. Đ i m tr thơ ng ph i c m đ i n tho i b o t thơ ng đài đúng là đ i t thơ ng đó.

T t đó, m i sáng Ch nh t, đ n canh ph i c t m t binh sĩ có nhi m v đ ng xa đ 300 th c, đ đón xe đ i t thơ ng. Trong này ph i giá sủng s n, khi nghe t thơ ng còi báo hi u là t c kh c dần chào.

Bu n c i nh t là trong s gác có m c ghi - binh sĩ X... Gác đ i t thơ ng. T t đ c cũng th y bu n c i, nh ng không s a, đ làm k ni m, vì s gác ch trình t t đ c hàng ngày mà thôi. Ch c là đ n v c u Bình L i cũng b la nh v y, nên có l n suýt x y ra tại n n.

M t hôm xe đ i t thơ ng t i c u, thì xe l a cũng s p đ n. Th y xe đ i t thơ ng đ n, lính gác s quá, v i m ngay c n ch n xe đ xe đ i t thơ ng đi. Cùng lúc y, xe h a ch t đ n, th là xe đ i t thơ ng ch y tr c, xe h a ch y sau. Tài x s mu n ch t, may anh c n v nh y xu ng l , m cây ch n xe bên kia, nên xe đ i t thơ ng ch y qua đ c an toàn.

Thư ngỏ của ông Lê Văn Thọ

Tên: Nguyễn Hữu Dũng

Thư số: N/259/m, 01 Tháng 9 N/259/m 2011 10:56

Một năm vào ngày Tết, phái đoàn số 7 do đại tá Huỳnh Văn Cao hướng dẫn (tôi cũng ở trong phái đoàn) lên chúc Tết đại tướng. Ông tiếp rớt niềm nở, và kể cho tôi nghe chuyện xảy ra vào ngày đổ chánh 11 tháng 11 năm 1960. Hôm ấy ông bị trung tá Văn Đông vào văn phòng ép, nhưng ông vẫn không chịu theo phe đổ chánh, và nói chuyện nhàn nhả của tình thế mà thôi. Khi ra ngoài, tôi gặp đại tá Nguyễn Hữu Có, là trưởng Quân khu I, cũng đến chúc Tết đại tướng. Thấy tôi mang hoa, còn ông thì đi tay không, ông vội lấy bó hoa mà phái đoàn số 7 mang đến, rồi cắm vào chúc Tết.

Trước ngày đổ chánh, các tướng lãnh và sĩ quan như tôi đi xem với nhau như anh em. Tôi như ngày ở Mỹ Tho, làm trung đoàn trưởng trung đoàn 12, tôi lên chúc Tết đại tá Cao, sau đó xin phép ông về Sài Gòn thăm cha mẹ tôi. Ông cho tôi chai rượu và hộp bánh, nói chuyện cha mẹ tôi, trong khi tôi đến chúc Tết ông tay không. Ông còn đưa biệt cho tôi ở Sài Gòn đến mai mốt về.

Trung đoàn tôi có trung úy Loan được cử đi học tham mưu ở trường Sĩ Quan ở Sài Gòn. Một hôm, trong khi ngồi trên xe GMC đi học, anh em nói chuyện huyền thoại, và anh Loan nói câu nhót về nhì tôi. Anh buồn cười như hỏi tôi thì ba là ai? Anh buồn cười như hỏi thì ba là Ngô Đình Thọ, anh em cười vang. Thì là nhà An ninh gọi công văn về cho tôi đi theo dõi, và yêu cầu không cho được nghe sự gì nghiêm mật gì quan trọng, không được làm bất kỳ tham mưu như được nghe sự đi học. Tôi làm một văn bản lên Bộ Tư lệnh tham mưu, trình bày được sự là một sĩ quan có khả năng, và khi được sự thì trả câu này cũng chỉ có gì là vô phép, xin đại tướng xét lại. Đại tướng cũng được ý.

Đại tướng gặp tôi như, hay các sĩ quan cao cấp, đều vui vẻ và may mắn một cách tự nhiên, vì ông là người cao tuấn và cấp bậc lớn, nên coi mọi người như em út của ông. Ai mà ông gọi bằng cấp bậc một cách nghiêm trang, là ông buồn cười đó.

Tết năm 1963, phái đoàn tướng lãnh và sĩ quan cao cấp đến chúc Tết tướng Thọ, tôi cũng được ở trong phái đoàn. Khi tướng Thọ vào phòng, có vị tướng nào đi liền mũ của đại tướng, ông gọi tôi và bảo: "Dù, mày xem tướng Thọ nào dám đi mũ của tao"

ông vừa nói vừa cười, và nói thêm:

"Chỉ có tướng này mới thay tao quá."

Vì đi thầy giáo cha vợ, nên cha ai dám vợ. Tôi phải đi gặp thầy giáo vợ thầy giáo, để xem lời mẹ. Ông đi đi nhậm mẹ, là trung thầy giáo Đoàn Văn Minh. Tôi xin đi lời mẹ, và ông nói:

- Ông, mọi đi hỏi riêng.

Sau khi phái đoàn thầy giáo tá chức tốt ra vợ, đi úy Hoàn, sĩ quan tùy viên vợ tôi, và cha vào phòng thầy giáo thầy giáo. Tôi ghé xem, thấy trung thầy giáo Lê, thi u thầy giáo Đính, đi tá Mẹ u, trung tá Hùng, và thi u tá Xích (thầy giáo Gia Đính), đang quỳ mốt đợc trợc bàn cha thầy giáo thầy giáo. Các vợ này nhân danh là con cháu trong nhà, chúc tốt riêng mốt lờn nờ a.

Hoàn nói với tôi: "Anh xem cha có tốt cách gì, mốt quân phợc mà quỳ trông cha thầy giáo quá".

Tôi cũng nói: "Mợy ông này đợc ông cợ vào chuyợn đã rồi, vì tôi nghĩ ông cợ đâu có thích chuyợn này".

Ngày 1-11-63 các ông Lê, Đính, Mẹ u là nhợng ngợi đợu nờ trong bợ tham mợ u đợo chính, và chính ông Lê đã xui trung thầy giáo Đoàn Văn Minh là Nhợ cợ phợi nhợ cợ rợ theo nhợ đi tá Nguyễn Văn Quan, phợ tá cha thầy giáo Minh kợ vợ tôi.

Vào tháng 7-1963, đi thầy giáo bợ ung thợ phợi. Ngày đó, viợc cha trợ ung thợ Viợ t Nam cha tá tốt lờm, thầy giáo thầy giáo phợi liên lợc nhợ tòa đi sợ Mợ lo liợ u, đợ cha đợi thầy giáo sang Mợ cha trợ.

Hôm đi thầy giáo đợn chào thầy giáo thầy giáo đợ xuợ t ngoợi, chính thầy giáo thầy giáo ra lờ nhợ cho đi danh đợ dàn chào, và tiợp đợi thầy giáo lâu lờm. Đó là ngoợi lợ, thợng thợ đi thầy giáo đợn gợp thầy giáo thầy giáo hay phợ thầy giáo thầy giáo cùng các bợ trợng, cha có viợ nào đợc đợn vợ dàn chào. Thi u tá Cao Tiêu làm viợ văn phòng đi thầy giáo (sau là đi tá Cao Tiêu, cợ cợ trợng cợ cợ tâm lý chiợn) kợ vợ tôi đi thầy giáo vợ kợ lợi:

"Ông đợc cợng thợng đợn rợ t trang trợng, và hai ngợi ôn lợi chuyợn xợ a. Đợc biợ t, thầy giáo thầy giáo nói, đi thầy giáo không còn mợ già nhợ thầy giáo thầy giáo, mà ông thì vì trợng trách ít có đợp vợ thăm mợ

Thư ngỏ của ông Lê Văn T

Tác Giả: Nguyễn Hữu Du

Thứ Năm, 01 Tháng 9 Năm 2011 10:56

nên ông mong sớm mở cửa và họu đợc phợc đợc ngợc mợc giợc. Ông thợc chuợc i trợc hợc tợc mà ông đợc đợc đợc a tợc ngợc đợc i tợc ngợc, mong đợc i tợc ngợc chợc bợc phợc đợc vợc tợc pợc tợc cợc lo cho quợc đợc i."

Ông nói chợc đợc tợc chợc quyợc nợc tợc ngợc tham mợc uợc trợc ngợc mà thợc, ý mợc nợc đợc đợc i tợc ngợc rợc là ông vợc nợc mong đợc i tợc ngợc vợc iợc chợc vợc cũ. Anh Tiợc nói đợc i tợc ngợc rợc tợc mợc đợc ngợc vợc cợc chợc cợc a tợc ngợc thợc ngợc (đợc i tợc tá Tiợc hiợc nợc Orange County, California)

Đợc bợc tợc có mợc tợc cợc chợc tợc iợc chợc a hợc thợc y bợc giợc, là khi đợc i tợc ngợc ra vợc, tợc ngợc thợc ngợc tợc nợc chợc đợc i tợc ngợc ra đợc nợc tợc nợc xe, bợc tợc tay đợc i tợc ngợc, đợc i khi đợc i tợc ngợc lên xe, ông cợc cợc đợc uợc chợc trợc cợc khi xe lợc bợc. Khi trợc iợc vợc phợc, ông có vợc bợc nợc rợc uợc.

Đợc i tợc ngợc chợc a bợc nợc Mợc lợc đợc oợc chợc xợc y ra. Sau mợc tợc thợc iợc gian ông vợc iợc, vì bợc nợc tình không thợc nợc giợc mợc. Đợc i tợc tá Trợc nợc Vợc Đợc tợc là phợc tợc a tợc trung tợc ngợc Trung, tợc ngợc cợc tợc ngợc tợc ngợc cợc Chiợc nợc tranh chợc tợc đợc tợc trách vợc tợc bợc, kợc vợc i tợc:

"Khi đợc i tợc ngợc vợc, đợc i tợc tá ra đợc nợc, sau luôn đợc nợc thợc ông, và ông rợc tợc đợc xợc vợc vợc iợc cợc các tợc ngợc lợc đợc giợc tợc ngợc thợc ngợc. Ông nói: "Mợc y thợc ngợc tợc ngợc này làm sao lợc nợc đợc đợc cợc mà cợc đợc .. có thợc ngợc nào chợc uợc phợc cợc thợc ngợc nào đợc. Tợc iợc nó giợc tợc ông cợc thợc sau này tợc iợc nó sợc hợc iợc hợc nợc. Tìm đợc đợc cợc ngợc iợc yêu nợc cợc và can đợc mợc nhợc ông Đợc mợc, nghĩ đợc nợc ông tợc mợc nợc khóc".

Đợc i tợc ngợc cợc lợc iợc trong cợc ra chợc iợc trợc hợc tợc do tợc ngợc thợc ngợc tợc ngợc, mà ông luôn đợc trong ngợc iợc (đợc i tợc tá Đợc tợc đợc chợc tợc Viợc tợc Nam)

Đợc i tợc ngợc đợc đợc vợc thợc ngợc tợc ngợc (5 sao), vợc thợc ngợc tợc ngợc đợc nhợc tợc a tợc quợc đợc iợc Viợc tợc Nam Cợc ngợc Hợc, trợc cợc khi tợc trợc nợc vào cợc iợc thợc 10-1964. Nghe nói khi mai tợc, gia đợc đợc đợc chợc theo đợc i tợc ngợc cợc trợc hợc tợc mà tợc ngợc thợc ngợc đợc tợc ngợc